

РІК ЮВІЛЕЙНИЙ ІДЕ!

МИНУЛО 99 років з дня заснування Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова. Через рік наш колектив учених, викладачів і студентів, вся наукова громадськість країни буде відзначати його славний сторічний ювілей.

Одеський університет — один з перших великих наукових центрів на Півдні України, створених в кінці XIX століття. Він відіграв визначну роль в розвитку вітчизняної науки, культури, в справі зміцнення братньої дружби українського й російського народів. Праці видатних учених — Мечникова, Сеченова, Ковалевського, Зелінського й багатьох інших ввійшли в скарбницю вітчизняної й світової культури.

Сотні вчених, дослідників, десятки тисяч спеціалістів вищої кваліфікації найрізноманітніших професій підготував наш університет.

Непомірно впріс університет за роки Радянської влади. Якщо до революції працювало всього 4 факультети, то сьогодні — 11, десятки кафедр, ряд проблемних лабораторій, обладнаних найновішою технікою.

Гордо йде назустріч своєму 100-річному ювілею колектив університету. Вся діяльність учених і викладачів направлена на виконання величної програми, накресленої нашою партією — програми будівництва комунізму. В ці славні дні, коли університет вже крокує в сторіччя, необхідно, однак, чітко визначити свій внесок у всенародну справу. Кожний учений, кожен викладач і студент повинні конкретно визначити свої завдання, підвести підсумок роботи — наукової, педагогічної, навчальної. І він мусить бути гідний ювілею.

Наш університет вписав славні сторінки в свою сторічну історію. До ювілею повинна вийти в світ «Історія університету» за сто років. І якщо завтра це стане справою істориків, то сьогодні цим повинні займатися всі кафедри, всі факультети, всі установи, всі організації.

Недавно партійний комітет заслухав питання про хід написання історії університету. Деякі кафедри, факультети не відчують відповідальності. Затягують роботу історичний факультет, кафедра історії КПРС, Астрономічна обсерваторія тощо. Своєчасне видання цієї праці може затриматися.

До написання історії університету необхідно підходити з партійних позицій. Ні одна сфера діяльності не повинна залишитися поза увагою. В ній має знайти своє відбиття і діяльність партійної організації в різні періоди її існування, і революційні традиції, і комсомол, і наука, і кадри, і громадсько-політична та культурно-освітня робота університету.

100-річний ювілей — це не тільки свято. Це також огляд наших досягнень. Це огляд нашої сьогодишньої діяльності на всіх її фронтах.

Сьогоднішня весняна сесія — перша в ювілейному році. Її результати — наш перший трудовий подарунок.

Товариші студенти, викладачі й вчені, працівники й співробітники університету! Нехай ювілейний рік буде ударним роком у вирішенні завдань, що поставлені партією і народом. Ознаменуємо славний 100-річний ювілей відмінним навчанням, новими науковими звершеннями, сумлінною працею і високою дисципліною!

Рік ювілейний іде!

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

РІК ВИДАННЯ XXX

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 17 (789).

27 травня 1964 р.

Ціна 2 коп.

Бити в ціль

СТІННИКА!

Це слово стало синонімом слів «новини», «в нашому домі», «посміємося», «кого протягнули». Вона виходить на факультетах і в установах, польовому стані й на курсах. Вона виходить в свята й у будні, красивою, святковою і суворою. І вона завжди приваблює студента як друг, і порадник, і трибун його...

Понад сто стінгазет вийшло за рік. І кожний їх огляд — громадський огляд — викликає велику розмову про пресу, про її місце в житті.

Якою вона повинна бути? Вона мусить закликати, вчити, збуджувати думку, як «Історик». Вона повинна хвилювати, примушувати думати, сперечатися, як «Філолог». Вона має вводити тебе в гущу подій, викликати гордість в тебе, як «Радянський юрист».

...Вона мусить виховувати. Жюрі огляду стінгазет в складі викладачів і студентів, редакторів газет довго й глибоко обговорювали питання про те, яка стіннівка цього року є кращою. Було з радістю відзначено: загальний рівень стінгазет підвищився. Вони стали масовим організатором і пропагандистом кращих починань, всього передового, викривачем недоліків.

7. Розширення зв'язків з профспілковими та комсомольськими організаціями, більше втягувати їхніх представників у роботу груп сприяння по перевірці та контролю роботи в університеті.

Установити тісний зв'язок з комсомольським прожектором.

8. Звертати більше уваги на установи побутового характеру (гуртожитки, їдальня, буфети та ін).

9. Не послаблювати уваги до стану трудової дисципліни та ущільнення робочого дня співробітників.

10. Ширше популяризувати діяльність постів сприяння, використовуючи газети, радіо, фотолістини та інше.

Крім тих завдань, якими мусять керуватися пости в своїй повсякденній роботі, тов. Леонов загострив увагу на необхідності готуватися до звіту групи на відкритих партійних зборах. Він закликав членів груп до більшої активності по виконанню своїх обов'язків народних контролерів.

М. ДОБРОГОРСЬКИЙ.

Багатий зміст «Історика». Ця газета завжди йде в ногу з життям, жваво відгукується на

З ОГЛЯДУ СТІННОЇ ПРЕСИ

питання, що хвилюють колектив. Коли з лекторської групи вийшли 5-курсники і вона фактично почала розпадатися, в «Історіку» з'явилась стаття «Відповісти своєму призначенню». Вона привернула увагу всього колективу. Лекторська група була створена. За останній час прочитано близько сто лекцій.

Багато зробила газета для активізації змагання на факультеті за кращу групу, для залучення студентів до наукової роботи. Вона добре висвітлює історичні матеріали.

Завзяттям, студентським гумором віє зі сторінок «Філолога». Газета безжалісна до прогульщиків, «хвостистів», зворушливо розповідає про незабутні зустрічі з майстрами мистецтва, вчить культурі мови.

В 1964 РОЦІ МІСЦЯ РОЗПОДІЛЕНІ ТАК:

I місце та перехідний приз — газеті «Історик» (редактор В. Антонов); II місце з врученням грамот — газетам «Філолог» (редактор Гольдін) та «Радянський юрист»; III місце з врученням грамот — газетам «Земля і надра» (редактор Г. Хоруженко) та «За мічурінську біологію»; IV місце — газеті «Радянський хімік»; V місце — газеті «Радянський фізик»; VI місце — газеті «Радянський математик»; VII місце — газеті «За педагогічні кадри».

ЖЮРІ КОНКУРСУ

На знімку: Редактор стінгазети «Історик» В. Антонов і художник Ю. Жадан обговорюють план чергового номера стіннівки.

В НЕЗВИЧАЙНІ СТРОКИ

ВІДКРИТІ партійні збори фізичного факультету були присвячені підготовці до літньої екзаменаційної сесії. Цей традиційний порядок денний на зборах викликав особливо жваве обговорення і обмін думками.

Фізичний факультет в цьому році працював по новому перехідному плану й це викликало ряд ускладнень в проведенні сесії, — сказав декан факультету доцент Д. Поліщук в своїй доповіді.

Деякі курси мають закінчити сесію в незвичайні строки. Так, 18 квітня повинні були закінчити складання іспитів студенти IV курсу. Ці строки виявились не під силу деяким студентам, тому на цьому курсі вже є декілька боржників (Фролов, Дорофеева та інші). Загрозливий стан зі складанням заліку з креслення у студентів I курсу. Тут близько 30 чоло-

вік не вклалися в строк і зараз для них є реальна загроза того, що вони можуть бути недопущені до іспитів.

Основні іспити, звичайно, розпочнуться на факультеті з 1 червня. Вже зараз розроблено твердий графік складання іспитів і консультацій, підготовлена документація. Більшість кафедр фізичного факультету затвердила екзаменаційні білети. В групах всіх курсів проведені політзаняття, присвячені сесії — цій важливій події в житті наших студентів.

На партійних зборах було підкреслено те, що необхідно неухильно виконувати графік плану складання іспитів і з боку викладачів.

Збори зобов'язали деканат і зарідуючих кафедрами здійснювати безперервний контроль за ходом сесії.

В. СЕРДЮК,

ЦІКАВІ РОБОТИ

ПРОМАЙНУЛО веселе свято весни, і студенти знову взяли за роботу. Скоро літня сесія. Першою ластівкою, що сповіщає про наближення іспитів на історичному факультеті, є захист курсових робіт.

Якщо студенти IV курсу захистили їх перед зимовою сесією, то студенти I, II, III курсів щойно закінчили їх захист.

Цікаві роботи написали студенти I курсу. Це — «Змова Каталіни» Г. Гончарука, «Похід Олек-

сандра Македонського в Середню Азію» С. Бойченко.

«Добре» й «відмінно» одержали на захисті курсових робіт другокурсники В. Саранча, Я. Потеряйко, І. Байрак, Ю. Арчаков та інші. Успішним він був і у студентів III курсу. Поки що в них дві четвірки, а всі останні — п'ятірки. Цікава робота у Ю. Жадана — «Відображення історичної правди в творах російського художника-баталіста В. В. Верещагіна». Він захистив її на «відмінно».

В. АНТОНОВ.

МОЯ ТЕМА

СЕРЕД басейнів Радянського Союзу Чорноморський займає провідне місце по перевозці морських вантажів і пасажирів. На Чорному морі знаходяться великі порти країни, однак вони не можуть справитися з тим великим обсягом вантажно-розвантажувальних робіт, які доводиться виконувати. Тому зараз почали будувати новий морський порт — Мирний на Західному узбережжі Криму.

Моєю спеціальністю буде динаміка й морфологія морських берегів, тому мені запропонували таку тему дипломної роботи: «Динаміка берегів Західного Криму в районі озера Донузлав». Літом моя переддипломна практика проходила на берегах Криму, де я працював спочатку в гідрологічному загоні, а потім в геологічному. Доводилось виконувати найрізноманітнішу роботу: розбивку профілей, проміри морського дна й траси каналу, організацію водомірних постів, спостереження за хвилями, знімку берегової лінії і т. д. Умови були найрізноманітніші: і шторм, і штиль, і жара. Декілька разів опускався на мор-

ське дно з водолазним апаратом, щоб зібрати проби міченого піску.

Зараз зібрані матеріали обробляються, виконуються креслення і схеми.

Відзначимо, що комплексне вивчення місцевості, яке прилягає до озера Донузлав, має велике значення — у цього району велике майбутнє. Сприятливі природні умови: м'який клімат, великі глибини моря, яке не замерзає, — сприяють будівництву великого порту.

Думаю, що моя дипломна робота, яка виконується за завданням Інституту Чорноморінпроект, допоможе у визначенні найсприятливіших умов експлуатації майбутнього порту.

Ю. ШУЙСЬКИЙ,
студент V курсу географічного факультету.

Коли вчишся старанно, то й сесію успішно складеш.

ПРАЦЮВАТИ СИСТЕМАТИЧНО

ЧАСТО деякі студенти перед сесією говорять, що іспити складати важко. Причиною цього є, в першу чергу, вони самі, бо працюють лише під час сесії.

З свого невеличкого досвіду можна сказати, що тоді буде значно легше складати сесію, якщо на протязі року систематично працювати над книгою. Адже, відомо, що лектор всього охопити в лекції не може. Часто нам дають лише напрямок, як працювати.

Краще, коли не відтягувати до самої сесії, а систематично працювати над підручником. Це дає дуже хороші результати. Матеріал добре відкладається в голові.

Кожний день після занять треба годину-дві відпочити, а потім сідати й проробляти певну тему за підручником. Добре, вдумливо прочитати, порівняти з тим, що говорилось на лекціях, важливе законспектувати.

Наш факультет специфічний тим, що у нас велика кількість художніх творів, без яких неможливо складати певні курси, читання їх забирає багато часу. Але якщо правильно розподіляти свій день, то можна встигнути зробити все вчасно.

До семінарів з суспільних наук треба також готуватись систематично, не відкладати «на інші рази». Треба уважно, вдумливо читати, інколи навіть декілька разів, щоб зрозуміти думку, поставлену в даній праці.

Отже, лише систематична праця над книгою допоможе, навчить розбиратися у складних питаннях, знаходити головне, важливе, самостійно працювати. Систематична праця набагато полегшує складання іспитів під час сесії.

Г. ГОРБОВА,
студентка IV курсу філологічного факультету.

Інтерв'ю З ДЕЯКИМИ КОМЕНТАРЯМИ

ВЕСНЯНІ контрасти... Вони зустрічаються на кожному кроці. Ось одич з них: сонце, квітучі каштани, золоті пляжі і... сесія. Знову сесія, знову високе напруження волі, мозку, знову хвилювання біля дверей, за якими екзаменують колеги.

Ми звернулись до товаришів, які відповідають за академроботу в університеті з питанням:

— Що зроблено для того, щоб під час сесії було менше хвилювань, і більше впевненості, щоб підвищилась успішність в університеті?

Відповідальна за академсектор комсомольського бюро комітету комсомолу університету Катерина Квасенко відповіла:

— По-перше, після закінчення зимової сесії, ознайомились з академборжниками, вивчили причини їх незадовільних оцінок. Про неуспішність осіб, які направлені до університету підприємствами, повідомляли на виробництво. На жаль, до цього часу спортсмені-академборжники користуються заступництвом кафедри фізвиховання.

На факультетах вившували списки академборжників. Прізвища осіб, які ліквідували заборгованість, викреслювались. Найкраще поставлена академробота на філологічному факультеті, де відповідальна за академсектор комсомольського бюро Л. Брелінська Погано працювали відповідальні за академсектори механіко-математичного факультету Рудницький та факультету іноземних мов В. Кочина.

Начебто робиться й робиться чимало, але все це стосується ліквідації заборгованості зимової сесії, а вже ж починається літня. Яку роботу міг провести академсектор комітету комсомолу в цьому напрямку, якщо К. Квасенко до цього часу не знає ще всіх відповідальних за академсектори комсомольських бюро факультетів, хоча пройшло вже близько місяця після звітно-виборчих зборів. Винні в цьому й самі новообрані товариші, які не встановлюють зв'язку з комітетом комсомолу, а деякі з них (з фізичного та ме-

ханіко-математичного факультету) навіть не вважали за потрібне з'явитися на нараду комсомольського активу, де їм повинні були розповісти про їх роботу.

Таку безвідповідальність не слід залишати поза увагою!

Відповідальна за академсектор комсомольського бюро філологічного факультету Лариса Брелінська сказала:

— Велика заслуга в тому, що майже всі 40 академборжників ліквідували заборгованість, належить Ліді Демченко, яка відповідала за академсектор. Невстигаючих викликали на бюро, випускали блискавки, допомагали. Організували рейди перевірки відвідування студентами лекцій. Били «Тривогу» — так називався один з сатиричних випусків, якщо студенти пропускали лекції і погано готувалися до практичних занять.

В бившому комсомольському бюро хімічного факультету, де працювало до середини квітня місяця, за академроботу відповідала А. Трибуль:

— Під час семестру ми дуже багато працювали з відстаючими студентами. Так, наприклад, третьюкурсники надали велику допомогу своїй подрузі Жені Фортуні. Академборжників часто викликали на засідання бюро, допомагали їм ліквідувати «хвости». Випускали графіки успішності.

За академроботу на I і II курсі в недавню переобраному бюро механіко-математичного факультету відповідає М. Гонопольський:

— Відстаючих викликали на засідання бюро. Випустили ряд бойових листків, блискавок, вившували списки невстигаючих, але не думаю, що це внесло корінні зміни в підвищення успішності.

Безумовно, Михайло правий, мало ще зробили наші академсектори, щоб відбулись корінні зміни в підвищенні успішності в цілому по університету. Свою роботу ці товариші зводять до того, щоб якось допомогти товаришам ліквідувати неуспішність. А потрібно ж в першу чергу попередити цю «хворобу» — академзаборгованість! Що ж зроблено на цій ділянці?

СЕСІЯ! ВОНА ВЖЕ КРОКУЄ ПО НАШИХ ФАКУЛЬТЕТАХ. ВОНА МУСИТЬ БУТИ В ЦЕНТРИ УВАГИ ПАРТІЙНИХ, КОМСОМОЛЬСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ, ДЕКАНАТІВ.

ЗРОБИТИ ТАК, ЩОБ КОЖНИЙ СТУДЕНТ НАШОГО УНІВЕРСИТЕТУ УСПІШНО СКЛАВ ЛІТНЮ ЕКЗАМЕНАЦІЙНУ СЕСІЮ — СПРАВА НАШОЇ ЧЕСТІ.

НА ЗНІМКУ: Одна з кращих комсомольських груп філологічного факультету українського відділу. Зараз вона активно готується до складання літньої екзаменаційної сесії. Скласти її якнайкраще — таке гасло студентів групи сьогодні.

СПОРТИВНОМУ ЛІТУ НАЗУСТРІЧ

НЕДАВНО на своєму засіданні партійний комітет університету обговорив роботу кафедри фізичного виховання.

Колектив кафедри проводить значну роботу по фізичному вихованню студентів, готуючи спортсменів-розрядників, майстрів спорту, а також громадських інструкторів.

Необхідну увагу приділяє колектив кафедри плануванню учбового процесу, організації спортивно-масової роботи, залучаючи до неї не тільки студентів, а й викладачів університету. Працівники кафедри піклуються про розширення і упорядкування спортивних баз, зокрема стадіону й водної станції.

Разом з тим, в роботі кафедри є й недоліки. На засіданні парткому відзначалось, що не завжди ще дотримуються строки проведення спортивних заходів, передбачених планом. Деякі викладачі, плануючи урок, не враховують індивідуальних особливостей студентів. Не ставиться ще належної вимогливості до тих спортсменів, які мало турбуються за свою академічну успішність. На заняттях з фізпідготовки на факультетських спортивних змаганнях не завжди є медичний контроль.

Партійний комітет зобов'язав всіх працівників кафедри й персонально тов. Козирева строго дотримуватись графіка учбового процесу, налагодити повсякденний контроль за ходом учбово-спортивної роботи й покращити постановку науково-дослідної роботи.

В рішенні парткому підкреслено те, що необхідно посилити вимоги до провідних спортсменів і звільнення від участі в змаганнях тих спортсменів, які не встигають.

Кожне заняття з фізпідготовки й спортивні змагання мусять забезпечуватись медичним контролем.

В рішенні парткому накреслено заходи по дальшому розширенню і упорядкуванню спортивних баз.

ГОСТІ З ФРАНЦІЇ

НАНОВО чудово оздоблений зал засідань нашого університету днями став місцем незвичайної зустрічі, організованої Одеським відділом і університетським комітетом Товариства «СРСР—Франція».

Актив цього товариства, в якому видне місце займають професори, викладачі та студенти ОДУ, тепло й привітно зустрічав гостей — президента Товариства «Франція—СРСР» генерала Ернеста Петі та його дружину.

Біля входу в університет дорогих гостей привітав від імені громадських організацій університету Л. Х. Калуст'ян.

Відкрив зустріч заступник голови правління відділу Товариства «СРСР—Франція» О. В. Богатський.

Виступи завідуючого кафедрою французької філології доцента А. А. Гриценка, доцента А. В. Недзвідського, доцента В. С. Алексеева-Попова, доцента О. П. Ко-

вальчук висвітлили, як вивчається в нашому університеті в останні роки мова, література та історія Франції, славні демокра-

Генерал Е. Петі приймає квіти.

К ОМУНІЗМ і релігія. Чи сумісні ці два поняття? Церковники зараз намагаються довести, що це так. Вони твердять, що побудова комунізму в нашій країні — це здійснення заповітних мрій самого Ісуса Христа, який нібито був першим комуністом на землі. І до чого тільки не доходять вони в своїй пристосовницькій діяльності!

Ми ж говоримо, що це не так. Комунізм і релігія несумісні, а тому ми не можемо брати з собою в комуністичне суспільство тих людей, свідомість яких засмічена релігійним дурманом. Ми повинні відкрити їм очі, показати життя, світ такими, якими вони є насправді, розвіяти уяву про якесь загробне блаженство і т. п.

В листопаді минулого року відбулось засідання ідеологічної комісії ЦК КПРС, на якому розглядалось питання про те, як покращити атеїстичну роботу серед мас. На засіданні було вказано, що вся науково-атеїстична пропаган-

да має бути об'єднана в єдину систему, важливим ланцюгом якої є підготовка кадрів, здатних вести конкретну й ефективну роботу з віруючими, боротися з сучасною релігією. Виходячи з цього, ЦК КПРС вказав на необхідність введення курсу основ наукового атеїзму як обов'язкового курсу майже у всіх вузах країни (на Україні атеїзм як обов'язкова дисципліна читається з 1957 року), створення спеціалізації з атеїзму на історичних факультетах. Щоб підвищити питому вагу даного курсу, з наступного навчального року вводяться семінарскі заняття з атеїзму, а в кінці курсу студенти будуть складати іспит.

В нашому університеті курс наукового атеїзму читається, крім стаціонару, й для студентів-заочників історичного й філологічного

На дорогах до невідомого

В Москві 25 травня розпочав свою роботу IV з'їзд Географічного товариства СРСР.

Географічне товариство Радянського Союзу — одно з найстаріших в світі. Воно було створене

твичні традиції її народу. Слово студентки Докторович було наочним свідченням успіхів в оволодінні живою французькою мовою.

Член Ради Миру професор Н. Д. Аніна-Радченко нагадала про ті живі зв'язки з французькою наукою, з великим Пастером, які лежали в початку історії Одеського інституту епідеміології і мікробіології. Герой Радянського Союзу О. Н. Ратов розповів про ряд епізодів з свого бойового минулого, коли йому доводилось спілкуватись з французькими солдатами, з французькими в'язнями фашистських концтаборів, звідки їх звільнила Радянська Армія.

Зворушливе слово поета Івана Рядченка виразило загальний настрій зустрічі — заклик і рішучість зміцнювати зусилля в боротьбі за мир і дружбу між народами.

З великою увагою прослухали присутні промову пана Е. Петі, Е. Петі були піднесені деякі виданих ОДУ наукові роботи з історії Франції а також сувеніри від відділу Товариства «СРСР—Франція».

в 1845 році і названо Російське географічне товариство.

В 1864 році М. Пржевальський був обраний членом Російського географічного товариства, з яким потім було зв'язане все його життя.

Видатний російський географ і мандрівник М. М. Пржевальський виявив величезну наполегливість, відданість науці, героїзм і, роками ідучи по важких дорогах до невідомого, де ніколи не ступала нога європейця, робив нові й нові географічні відкриття світового значення.

М. М. Пржевальський народився 12 квітня 1839 року в селі Кімборово Смоленської губернії. Курс навчання Пржевальський пройшов у гімназії, а потім у юнкерському училищі, після чого в 1861 р. вступив до Петербурзької Академії Генерального штабу, успішно закінчив її і в чині поручика був призначений ад'ютантом Полоцького полку. Уже в той час Пржевальський серйозно вивчав географію і споріднені їй науки — зоологію, ботаніку, готуючись до діяльності мандрівника.

З 1867 по 1888 р. М. М. Пржевальський очолював 5 великих експедицій, в яких він пройшов понад 33 тисячі кілометрів.

Першою експедицією була Усурійська (1867—1869 рр.). Ця експедиція, як відзначав сам Пржевальський, вивела його на наукову дорогу. Сміливість, мужність, енергія, виняткова сумлінність і ціле-

спрямованість молодого дослідника звернула на себе увагу географічної громадськості Росії. Географічне товариство командирувало Пржевальського в 1870 році в Монголію, Китай, Тибет. З цього часу і до кінця свого життя Пржевальський постійно досліджує Центральну Азію.

Роботи Пржевальського знайшли всебітне визнання. Він був нагороджений золотою медаллю Російської Академії наук, на якій зазначалося: «Першому дослідникові природи Центральної Азії. 1886 р.». За наукові відкриття в Центральній Азії Російське географічне товариство нагородило М. М. Пржевальського вищою нагородою — Костянтинівською золотою медаллю. Золотими медалями нагородили Пржевальського Паризьке, Італійське, Берлінське, Лондонське та інші географічні товариства. Він був обраний почесним членом багатьох товариств, почесним громадянином С.-Петербурга і Смоленська.

Нестерпні умови праці під час експедицій підірвали сили і здоров'я мандрівника. П'яту подорож в Центральну Азію Пржевальському не вдалося здійснити. Великий дослідник помер 20 жовтня 1888 р. в м. Каракол, не доживши до п'ятдесяти років.

На березі озера Іссик-Куль встановлено пам'ятник видатному російському досліднику і мандрівнику, який всі сили і життя віддав вітчизняній науці, своєму народові і Батьківщині.

Е. КАПЧИНСЬКА,
кандидат географічних наук.

І БУЛО ЧОГО ПОСМІЯТИСЬ

НА факультеті незвичайне оголошення. Написане воно дещо в жартівливому тоні. Читаючи його, кожен посміхається. Здавалося, що повинен бути і вечір відпочинку незвичайний. Дійсно, цей вечір був не такий, як до цього проводились в нас на факультеті та й ще ж, до речі, дуже рідко.

Вечір організували викладачі кафедри іноземних мов Е. І. Росітна, О. Г. Плонська, В. С. Дзюбинська, В. А. Третьяков. Вся програма його була побудована на німецькій мові.

З хорошими номерами виступили філологи. До нас в гості завітали студенти й інших факультетів.

Друга частина вечора була на зразок КВК під назвою «День студента». Йі теж було проведено дуже цікаво. Сміх розносився да-

леко за межами актового залу. І було чого посміятись! Кожна з команд намагалась продемонструвати найкращу спритність в одяганні халатів, чистці картоплі, перекладі окремих речень на німецьку мову та наведенні приказок та прислів'їв з німецької мови та ін.

Глядачі боліли за свої команди, самі перекладали (часто вголос), бажаючи допомогти своїм командам. Перемогла команда під назвою «Весна».

Такі вечори дуже корисні, на наш погляд. За чотири роки це перший такий вечір. Ми дуже вдячні викладачам — організаторам його.

Л. ТКАЧ,
студентка IV курсу філологічного факультету.

ЦЕ ТРЕБА ЗРОБИТИ

ПРО АТЕЇСТИЧНУ РОБОТУ В УНІВЕРСИТЕТІ

факультетів, а також для студентів-вечірників біологічного факультету. На мою думку, цей курс має бути не стільки теоретичним, скільки прикладним. Той, хто читає цей курс, повинен поставити перед собою завдання — кожного студента з стихійного атеїста перетворити у вояцького, активного борця з релігійними пережитками.

Певні наслідки в цьому ми вже маємо. Багато наших випускників вступають з атеїстичними лекціями, дехто навіть очолює районні атеїстичні секції товариства «Знання». Уже дають віддачу й ті студенти, які прослухали курс в цьому навчальному році. Так, наприклад, студенти О. Шавровська (V курс факультету іноземних мов) і С. Тимонін (IV курс історичного факультету) виступали з атеїстичними лекціями в школі.

Цікаві атеїстичні години під час педпрактики провели студенти IV курсу історичного факультету Я. Янчук і Р. Парфоновна.

Але ми припускаємо велику помилку, коли сподіваємось, що атеїстичне виховання студент повинен одержувати лише на IV курсі, коли він слухає курс атеїзму. В нас не проводяться масові атеїстичні заходи, які б охоплювали студентів всіх курсів, починаючи з першого й кінчаючи п'ятим.

Хорошу ініціативу в цьому напрямку проявив біологічний факультет. Тут відбулось засідання методологічного семінару, на якому викладачі поділились досвідом атеїстичного виховання в процесі читання біологічних дисциплін, створено атеїстичний стенд, проведена атеїстична політгодина, готується семінар агітаторів і т. п.

На історичному факультеті працює атеїстичний гурток, яким керує доцент Б. Меламед.

Що, на мою думку, треба зробити, щоб поживити атеїстичну роботу в університеті? По-перше, на всіх факультетах провести засідання методологічних семінарів, на яких обговорити питання атеїстичного виховання студентства в процесі читання спеціальних дисциплін; по-друге, постійно проводити в університеті масові атеїстичні заходи, показувати документальні атеїстичні кінофільми; по-третє, постійно поновлювати ті атеїстичні стенди, що існують в деяких наших учбових корпусках; по-четверте, читати курс наукового атеїзму для всіх студентів-заочників.

Незрозумілим є також те, що цей курс не читається на юридичному факультеті, випускникам якого часто доводиться мати справу з різними протизаконними вчинками, що здійснюють члени різних релігійних общин.

А. КОЛОДНИЙ,

МІЦНІЄ ДРУЖБА!

В ГОСТЯХ У СТУДЕНТІВ ТБІЛІСІ

ОБЛІПІВШИ борт «Грузії», ми з веселим гомоном прощались з Одесою. Всі були раді й горді.

Раді тому, що попереду — поїздка, під час якої ми пізнаємо багато нового, адже більшість з нас вперше їхала до Грузії, не бачила справжніх гір. А горді тому, що ми їхали не тільки як представники університету й Одеси, ми їхали від імені українського народу з візитом дружби до братнього грузинського народу.

Секретар парткому Л. Х. Калустянь в напутньому слові сказав нам:

— Там, в Грузії ви будете представляти УРСР, її культуру. Ви їдете як посланці університету, будьте ж гідними цього високого довіря.

Довго ще ми бачили на залізничному платформі ранковим сонцем пристані постать людини, яка побатьківськи тепло проводжала нас.

Ви, напевно, знаєте, які красиві ночі на Україні. Але коли ви не бачили весняної ночі в Ялті — ви нічого не бачили. Ми знали, що краєз в Ялті перебуває зараз Микита Сергійович Хрущов і Бен Белла, але була ніч і ми нікого не могли побачити.

В Сухумі ми прийшли разом з ранковим сонцем. На кораблі лунали пісні про Грузію, «Хай завжди буде сонце» і... про «Кохання і моду».

Представники Тбіліського університету радо зустріли нас.

Весь день ми провели в Сухумі: ходили в заповідник мавп, їздили в гори. Потім всю ніч їхали в поїзді. Ми вирішили не спати. В шліпку дверей просунулась скуповджена голова провідника, він запитав:

— Ковдри і простинні брати будете?

Ми дружно замотали головами.

— Ні! Ми будемо співати.

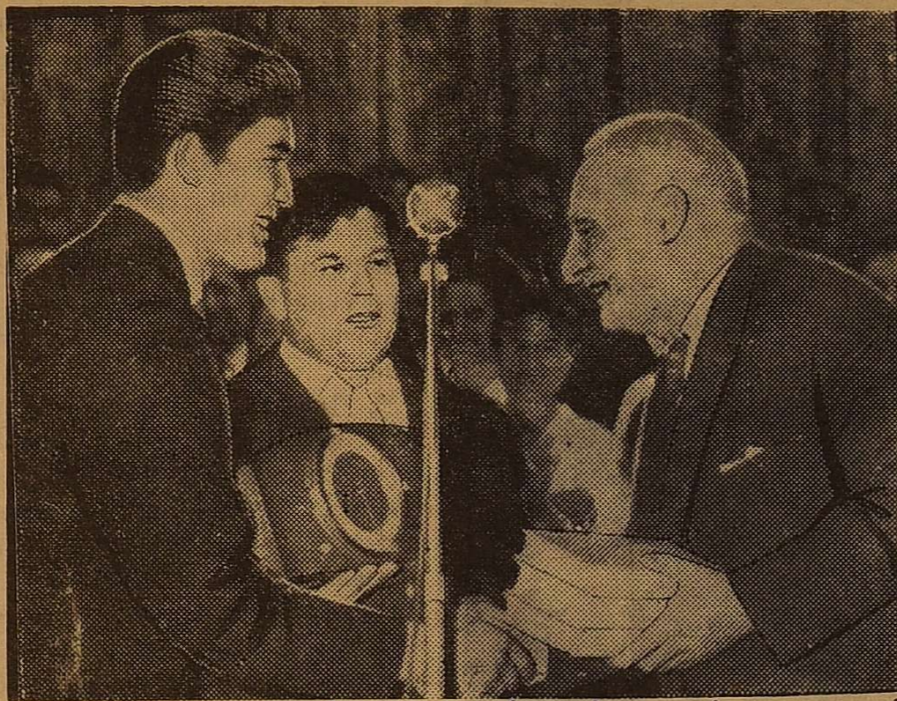
— Знаємо вас, — нахмурив брови провідник, і чомусь подивився на полицю, де були складені матраци і подушки.

Наш поїзд під'їжджав до міста Мцхети — колишньої столиці Грузії. Тут нас зустріли як рідних, засипаючи квітами. Поруч стояли автобуси, що повинні були нас везти до Тбілісі.

Але ми не зразу сіли в автобуси. Нас запросили на зелену галявину, де серед зелених дерев були розставлені святково вбрані столи.

Грузинське вино, шашлики, сир і ще багато національних блюд, назви яких більшість з нас не знала до цього, красномовно говорили про гостинність господарів.

Представник нашого й Тбіліського університету обмінялись тостами. Тут же було дано невеличкий концерт спільними силами. Всім сподобався танець «Лезгинка» у виконанні Чечельницького, Розінського та студентів Тбіліського університету.

Тепло, гостинно зустріли грузинські друзі делегатів нашого університету.

Була 12 година й добре припікало сонце, коли наші автобуси рушили в гори. Ми побували в місцях, де жив і творив син грузинського народу І. Чавчавадзе, фотографувались на місці, де стояв Лермонтов, де обнімаються дві великі гірські ріки — Арагва і Кура; ми їхали по Великій Грузинській дорозі, яка відома своїм історичним минулим.

Ось Тбілісі! Важко передати почуття, яке охоплює людину, яка вперше побачила це місто. Розташоване воно у величезній чаші, яку окаймлюють гірські вершини, а в середині біліє річка Кура. Ми під'їжджаємо до студмістечка. Майже всі його мешканці — студенти. Вони радо нас зустрічають, допомагають улаштуватись.

Ввечері ми поїхали в гори. Звідси тепер Тбілісі ще краще. Посередині виділяється своїми вогнями центральна вулиця Шота Руставелі. Підвісна дорога, ніби вогненна нитка, зв'язує телевізійне містечко, розташоване на горі, з центром міста. Побували ми й біля символу Тбілісі — величезної постаті жінки, яка в одній руці тримає піалу, в другій — меч. Всі грузини дуже люблять цей пам'ятник.

На другий день ми давали концерт. Актівний зал університету

був переповнений, але коли хто-небудь з нас проходив залом — йому давали місце.

Ми стояли на сцені, хвилювались і були горді за наш університет — вогнище культури, в якому вчилось багато людей з Грузії, які потім стали видатними вченими і за її межами.

Декан філологічного факультету доцент І. Дузь від імені представників нашого університету запросив приїздити до нас на святкування сторіччя з дня заснування Одеського університету.

Наступного дня ми познайомились з Тбіліським університетом. Ходили довгими коридорами, заглядали в світлі аудиторії, говорили зі студентами.

Побували також у двічат і юнаків в гуртожитку, їли разом з ними їх національні блюда, пили грузинське Цинандалі, навчилися говорити генацвалі (товариш) і гомарджоба (добрий день).

Нам сподобалось сонячне, зелене, чисте місто з чудовим гірським повітрям. Нагріті його промінням і ласкою господарів, ми не хотіли вилітати з Грузії. Але дома на нас чекали друзі, рідне місто й згадка про них освітила наше обличчя.

— До побачення, Грузіє! До побачення, Тбілісі!

— До побачення, друзі, ми приїдемо до вас в гості, в Одесу, на святкування 100-річчя вашого рідного університету.

М. ГОНЧАРЕНКО, студкор.

Як тільки сховалась за обрієм рідна Одеса, на теплоході «Грузія» розпочалась репетиція колективу художньої самодіяльності нашого університету. Ось іде репетиція в каюті (лівий знімок). Вона продовжується і в автобусі по дорозі до Тбілісі. На правому знімку — наші студенти в Сухумі.

В ДАЛЕКИЙ КРАЙ

ЗАЯВ — 300, ЇДУТЬ — 60

В цьому році студенти Одеси їдуть на цілинні землі. Вони будуть працювати, в основному, на будівельних об'єктах. Своїх кращих представників посилає на цілину й наш університет. Велику роботу проробив комітет комсомолу перед тим, як затвердити склад загону. Адже необхідно послати 60 комсомольців, а заяв було понад 300.

І ось університетський ударний загін сформовано. Однакові хвилювання і турботи зараз і у філолога Валерії Пастуховай і історика Юрія Жадана, у мехматівця Володимира Колесника й у хіміка Ганни Семенової та у багатьох інших.

Є над чим подумати й командирів університетського загону студенту III курсу історичного факультету Володимирі Гриннику. Крім основної роботи на будовах, студентам необхідно буде провести лекційну роботу, організувати піонерський табір, виступати з концертами художньої самодіяльності.

Не з пустими руками їдуть студенти в далекий край. В подарункові школярям вони везуть бібліотеку, зібрану студентами університету, яка нараховує понад 1000 екземплярів книг, обладнання для шкільної агрохімічної лабораторії, прилади для піонерської кімнати.

Вилетів у Кустанайську область, щоб заключити договір з радгоспом, в якому будемо працювати, помполіт нашого загону студент II курсу історичного факультету Анатолій Грицай. «Все в порядку! — пише він. — Нас приймуть з великою радістю».

Не забувають студенти й про свої повсякденні справи. Це, перш за все, сесія. Скласти її треба тільки на «добре» й «відмінно». Серед студентів-цілинників не повинно бути таких, хто мав би «задовільно»!

Кожний день наближає ту хвилину, коли від перону вокзалу відійде спеціальний ешелон, маршрут якого Одеса—Кустанай.

Приймай, цілино, посланців молоді міста-героя Одеси!
В. ЗУБЕЦЬ, студент I курсу філологічного факультету.

НАШ ГУРТОК

20 років на природничих факультетах нашого університету працює історичний гурток.

За ці роки в гуртку взяли участь сотні наших студентів. Ми любимо його, з цікавістю слухаємо лекції і бесіди, тут ми знайомимось з новинками історичної літератури, набуваємо навички самостійної роботи з книгою.

Керує гуртком доцент Яків Митронович Штернштейн, якому 25 травня минуло 50 років. Від усієї душі поздоровляємо його й бажаємо багато років життя, міцного здоров'я та успіхів в педагогічній та науковій роботі.

Ю. ШОСТАК, староста гуртка.

Петька

РАНОК. Листочки дерев ледь-ледь гойдає травневий теплий вітерець. На одному дереві сидить тільки-но випущений шпак. Відчувши себе на волі, він зразу ж став опрацювати своє пір'я.

Важко розлучатися з птахом. Дуже звикли до нього співробітники Зоомузею.

Спіймали шпак між віконними рамами на біологічному факультеті. Бідний шпакочок, переслідуваний холодним грудневим вітром, шукаючи притулку, очевидно, потрапив... прямо в квартиру.

В клітці птах бився, не бажав приймати їжу. І тільки коли всі виходили з майстерні, де висіла клітка, він жадібно хапав кусочки ковбаси та хліба.

Шпак назвали Петькою.

Пройшло чимало часу. Птах вже вільно літав по кімнаті й у клітку залітав тільки поїсти. Щоб шпакочок себе добре почував, ми прикріпили на стіні велику гілку зі шпаківнею посередині.

З наближенням весни Петька влаштувався ручніше на гілці, закривав очі й тоді чулися якісь скрипучі звуки.

Достатньо було підняти голову й крикнути «Петька», як розумний птах злітав на гілочку нижче й з цікавістю схиливши голову у вашу сторону, начебто питав: «Ну, назіщо кликали?»

І якщо ви після цього покажете, що у вас в руці щось є, Петька злітав ще нижче й чекав, коли піднесете йому шматочок чогось смачного.

Шпак їв багато. Коли в майстерню приносили для виготовлення чучел яких-небудь звірів чи птахів, Петька збуджувався — кричав, злітав на стіл, заважав працювати.

...Птах уже полетів, а ми все стоїмо й про щось думаємо. Я твердо впевнений, що кожний з нас буде пам'ятати цього милого й потішного птаха, який всю холодну зиму добре прожив у теплій майстерні Зоологічного музею університету.

Ю. БУЯНОВ.

ДРУЖБА! Дружба! Дружба! Дружба!